

pounikko appell.

pounikko : pounikossa

= suo. jossa paljon korkeita turve-
mättäitä (myös: pounujänkkä)

"pounuhillat ilmanki olit pillaintun-
hee mutta jos korvesta sattus saah-
maan... pounujänkhään ko rupeaa
aurinko hopusti ... se-i kalvehti
varpua vähhääkhää ko pounikossa
kasuaa hilla"

Vrt. autto, korpi, jänkkä, vuoma, rä-
meä, aapa.

R. Ylitornio

Länsipohja
Ylitornio
Marja Leena Tuohino
1970